

Dziennik KRAJ wychodzi co dzień rano z wyjątkiem dni poświątecznych. Numer pojedynczy w Krakowie i Lwowie kosztuje 5 centów.

Przedpłata wynosi:

	rocznie	kwart.	mies.
w Krakowie	12 zlr.	3 zlr.	1 zlr.
w Austrii z przesyłką 16 " 4 " 1 " 40.			
w Niemczech	12 tal.	3 tal.	1 tal.
w Francji	80 fr.	20 fr.	7 fr.
w Serbii, Włoszech, Rumunii i Szwajc. 48 fr. — 12 fr. — 4 fr.			
w Turcji	64 " 16 " 6 "		
w Belgii	56 " 14 " 5 "		

KRAJ

Przedpłata przyjmuje Administracja dz. Kraj, urzędu pocztowe austriackie i zagraniczne, oraz niżej wymienione agencje. Redakcja, Administracja i Ekspedycja miejscowa w Krakowie ul. Mikołajska 1. 485. Listów niefrankowanych nie przyjmujemy. Reklamacje nieopieczętowane wolne od opłaty i uwzględnia się je tylko w terminie 8 dni. — Rękopisów nie zwraca się.

Cena ogłoszeń (insetatów).
w pierwszym umieszczeniu wiersz . . . 8 cent.
w każdym następnym umieszczeniu wiersz 5 " "
Stempel od każdorazowego umieszczenia 30 " "
Ogłoszenia przyjmuje administracja i agencje

Agencje przyjmujące przedpłatę. W Krakowie: M. Dworski. Skład papieru Ż. J. Wywiakowski, handel Wierzechowski. — We Lwowie: Księgarnia Gubrynowicza i Szmidta. Agencje przyjmujące ogłoszenia. W Krakowie: Marjan Dworski. — We Lwowie: Agencja dzienników A. J. Piątkowski. — W Tarnowie: Księgarnia Gazdy. — W Wiedniu: B. Wołowski Administrateur de la Gazette des Etrangers, Wien Kolovratring 9. — Hasenstein & Vogler, Neuer Markt Nr. 11. — Opielik, Wolzeile Nr. 22. — Rudolf Mosse, Seilerstätte Nr. 2. — Filip Löb, biuro anonsów, Wolzeile Nr. 2. — W Pradze: Ferdinandsstrasse Nr. 33. — W Berlinie, Monachjum, Zürichu i St. Gallen: Rudolf Mosse München, Windermachergasse, 3. — W Hamburgu, Frankfurcie nad Menem, Berlinie i Lipsku, Bazylei, Zürichu, St. Gallen, Genewie i Sztutgardzie: Hasenstein & Vogler. — W Paryżu: Księgarnia Władysława Mickiewicza „Librairie de Luxembourg rue de Tournon 16.“

Ogłoszenie przedpłaty na „Kraj“.

W Krakowie: w Austrii z przesyłką pocztową
na czerwiec . . . zlr. 1. — zlr. 1 40 c.
na czer. lip. sierp. wrze. . . 5 40 "

Kraków 5 czerwca.

Przedwczoraj Gorczaków znowu miał rozmowę z Andrassym w obecności Schweiniza, posła niemieckiego w Wiedniu. *Vaterland* nie rokuje nic dobrego dla monarchji Habsburgów z tych wszystkich rokowań i wizyt i donosi z wiarogodnego, jak twierdzi, źródła, że Prusy i Rossja już w Petersburgu się porozumiały, aby Austrii ten sam los zgotować, jaki spotkał Polskę; na przeszkodzie jednak temu planowi stanęły tymczasem Czechy: Rossja bowiem nie chce wydać w ręce Prusaków tego słowiańskiego królestwa, a Prusy znowu nie chcą się rzec do pretensji, z którymi już cheiwy Fryderyk II się nosił. „Czechy — uważa *Vaterland* — są kluczem do panowania nad całą Austrią aż po Adryatyk, w ręku zaś Rossji są one zaporą, zamykającą Prusakom drogę do Wiednia, Linczu, Gracu, Klagenfurtu i Trjestu.“ *Vaterland* bierze możliwe kombinacje przyszłości za układ rzeczywisty, w obecnej chwili zawarty; pomimo to jednak nie można wątpić, że w przymierzu trzech mocarstw państwo Habsburgów najmniej świetną odegrywa rolę; szydercze uwagi pruskich dzienników o świeżej przyjaźni austriacko-rossyjskiej dość wymownie tego dowodzą. Nie daje się również i to zaprzeczyć, że nie Rossja stara się o przyjaźń Austrii, lecz Austrija o przyjaźń rossyjską i to w sposób nieuprzedmiotwiony godności wielkiego mocarstwa. Wiedeńskie pisma ministerjalne zapewnijają, że dwie kwestje, które dotychczas przeszkadzały obu gabinetom szczerze się porozumieć, t. j. kwestja polska i wschodnia przestają odtąd być jabłkiem niezgody. „Obłęd naszój polityki, które nas wiodły niekiedy do narodowo-polskiego obozu, już nie będą mieć miejsca,“ mówią te pisma. Co do Turcji, to jej los również odtąd nie powinien obchodzić Austrii; Turcja nie posiada warunków życia — i niech się z nią stanie, co chce. A za tę pokorę żąda Austrija od Rossji tylko, aby zaprzestała hecy panslawistycznej. Lecz Rossja nie daje w tym względzie żadnej gwarancji, i bardzo się mylą dzienniki ministerjalne, wyobrażając sobie, że car wyrzeczył się tradycyjnej polityki swego domu.

Zwycięzka koalicja monarchistów francuzkich nie czyni żadnych postępów na drodze bliższego porozumienia się. Bonapartyści i orleaniści nie nawidzą się tak dobrze dziś, jak przed 24 maja. Co się tyczy Thiersa, organ jego *Bien public* powtarza, że on wytrwa na swym stanowisku deputowanego i będzie brać udział w ważnych pracach, jak mu powinność jego nakazuje. Wszystkie usiłowania, aby go trzymać zdaleka od izby, nawet preostrogi nie zdołały go odstraszyć. Kłopoty zaś rządu nie zmniejszyły się wcale. Ultraklerycjaliści również się gotują wyłać żółtą swoją na obecną, choć katolickie ministerstwo, za to, że ono z ważnych powodów nie myśli dziś dobyć miecza dla przywrócenia papieżowi dziedzictwa Piotrowego. *Français*, uchodzący za organ ks. de Broglie, dowodzi, że interpelacja na korzyść sprawy ojca św. nie powinna tymczasem mieć miejsca. Oto jego słowa: *Evenement*, a za nim niektóre inne dzienniki lewicy doniosły, że znaczna liczba deputowanych z prawicy zamierza podać

do rządu zbiorowy adres na korzyść papieża. Dzienniki te dodają, że prawica z tego powodu odłożyła nawet interpelację, którą miała wystosować do ministerstwa ze względu na uchwałę włoskiego parlamentu w kwestji stowarzyszeń religijnych. Otóż w tej formie wiadomość *Evenement* jest całkiem fałszywą. Większość wie, że rząd ma pilne oko na interesa stolicy św. i nie nie pominię, coby im korzyść przyniosło. Sam fakt, że szanowny p. de Corcelles reprezentuje nas w Rzymie, jest już wymownym dowodem usposobień, które rząd francuzki żywi dla stolicy św. Dziś więc nie ma mowy ani o adresie, ani o interpelacji.“

Discussion donosi o ustawie względem reorganizacji wojska, przedstawionej korpom hiszpańskim, jak następuje: „Armja ma się składać z 80,000 ludzi, z tych 55,000 przypada na piechotę, 10,000 na jazdę, 9300 na artylerję, 3300 na korpus inżynierów, a reszta na inne części wojska. Piechota będzie liczyć 40 pułków po 2 bataljony każdy, następnie 20 bataljonów strzelców, jeden bataljon wysp Kanaryjskich i pułk Fijo de Centa. Artylerja będzie się składać z 4 pułków pieszej, 5 pułków konnej i 2 pułków górskiej artylerji. Jazda będzie liczyć 20 pułków ze 4 szwadronami, oraz jeden szwadron z Galicji i jeden z Maljorki.“

W tych dniach donosił *Kaukaz* z Tyflisu, że oddział pułkownika Markozowa, który wymaszerował z Krasnowodzka nad morzem Kaspijskiem, zbliżył się do granic Chiwy o wiorst 80. Byłoby to zatem pierwsze wojsko rossyjskie, które obecnie musi się znajdować na ziemi chiwańskiej. Według wiadomości, w Orenburgu otrzymanej, oddział, który ztamtąd wyruszył, przybył 5 maja do Urgu, zkad pomaszerował dalej do Kungrad. Tym sposobem wyprawa dosięgła już kraju, obfitującego w wodę.

Zamach tarnowski.

II.

Internacional ma długie ręce! odgraża się komunista Szmucer marszałkowi Moranowskiemu w komedji młodego Fredry. *Ce spectre rouge*, to wróble straszdyło, przystrojone chyba w czerwone strzępy podartej jakiejś spódniczki, z desek teatralnych przeniesioną pewien organ na scenę rzeczywistego życia i wziął zład pochop do przypuszczenia, że i w tarnowskim „zamachu na Pana Boga“ umaczał *Internacional* swe „długie ręce“ i że sidzińskich sekciarzy użył w tym celu jako „najodpowiedniejszego narzędzie demonicznie skombinowanej agitacji.“

O sidzińskiej sekcji mało co wiedzieliśmy w kraju, nie podawało o niej wiadomości dziennikarstwo, nie uznał za rzecz stosowną ogłosić ją za „formalną“ herezję konsystorz, spokojnie wyczekiwały jej wygaśnięcia władze krajowe, — aż tu długoreki *internacional* dopatrzysz się z brzegów Albionu tego fermentu gdzieś pod Babią górą argusowemi swemi oczyma, wysłał emisarjusza swego do wadowickiej piekarni i zfanatyzowany Antoniego Banasia wmawia w niego, że jest synem bożym czy duchem świętym i na cześć i zwycięstwo komunizycznych zasad każe mu w Tarnowie strzelać do Pana Boga.

Oto przebieg wypadku wedle sprawozdania ultramontanów. Slepój trzebawy wiary, aby im uwierzyć!

Przełączymy teraz nazwiska ludzi wplątanych w tę sprawę, o ile one dotąd z dziennikarskich korespondencyj doszły do wiadomości publicznej. Może te nazwiska co nam powiedzą.

Otóż oprócz nazwiska Banasia, wido-

miej głowy tego nowego kościoła, podają nam dzienniki tylko wiadomość o kilkunastu uwięzionych dziewczkach, z klasy służebnej, po większej części podobno pochodzących z Sidziny, z Chochołowa, z Wadowic; a jak twierdzą, także i z Bochni. Czy między uwięzionymi znajduje się oprócz proroka drugi jaki mężczyzna — niewiadomo zgoła. Natomiast podaję korespondencje dziennikarskie następujące osoby jako ściślej lub luźniej z sprawą sidzińskiej sekty związane:

S. p. ks. Wojciech Blaszyński, b. proboszcz w Sidzinie i fundator kościoła w Chochołowie.

Ks. Tomasz Kosek, jego były wikary, później w Wadowicach (pod Tarnowem) a obecnie proboszcz w Chochołowie.

Ks. Pius Markl w Krakowie, dominikan *strictioris observantiae*, sekretarz Ojca Jandla, byłego generała zakonu.

Ks. Tyburcy, paulin ze Skałki i jeszcze kilku księży wymienionych przez tegoż ostatniego w jego biografji księdza Blaszyńskiego. Na nich kończy się lista osób z sidzińskimi sekciarzami w przyjaznych zostających relacjach.

Czy to wszystko internacjonalisci? czemuż nie ma między nimi osób świeckiego stanu z jakimś takim wykształceniem? Czyżby to księża nawarzyli tego piwa? Czyżby to z ich poduszeczenia miał być wykonany ów niesłychany zamach w tarnowskim kościele OO. Bernardynów?

Uchowaj Boże! Niedorzecznością byłoby ich o coś podobnego posądzać, ale...

Ale i w tym wypadku, jak w wielu podobnych, kto inny niebaczenie nagromadza zapasy nafty lub jakiegobądź palnego materiału a kto inny podpala... Iskierka do wysadzenia takiej miny religijnego fanatyzmu znajdzie się zawsze, — mniejsza o to czy z świadomością rzucana czy nieświadomie, czy ją rzuci zła wola czy proste szaleństwo. Skutek ten sam.

Przejdźmy pojedynczo wspomnianych księży:

Ks. Wojciech Blaszyński, pleban sidziński, przez 32 lat nauczając w tej wsi, zaprowadził tam, jak wiadomo, owe Bractwo Szkaplerza św., z którego wyrosła się następnie sidzińska sekta apostołek. Jako sekta przybrała ona niewątpliwie dopiero po śmierci jego dziesięć swe znaczenie, ale że już przez ks. Wojciecha zaprowadzone obyczaje i obrządki i głoszone przez jego apostołki nauki trąciły herezją, w dowód tego wystarczy nadmienić o kilkakrotnych komisjach duchownych zwołanych do niego w tej sprawie, a wreszcie o wzbronieniu mu spełniania w obcych parafjach np. na odpustach jakiegobądź funkcji kościelnej, miewania kazań, słuchania spowiedzi itd.

Ks. Tomasz Kosek jego wikary wraz z kilkoma proboszczami w okolicy należał do jego najgorętszych zwolenników. Po śmierci ks. Wojciecha (11go sierpnia 1866 r.) ostrzegano lud z ambony w Chochołowie i w Czarnym Dunajcu, aby się jego „błądną i fałszywą nauką“ nie uwodził, a kto się dał uwieść, aby odstąpił od niej“. W Sidzinie i w Chochołowie, gdzie kaznodzieja porównał ks. Wojciecha z Lutrem, lud nie dał mu dokończyć kazania, a następnie parafjanie tych gmin spisali dwa akta, w których stawiając owych kaznodziejów „pod pręgierz“, co do „bezcelnych“ zdań przez nich wypowiedzianych oświadczają, jakoby tonem synodu, dosłownie: „potępiamy je całą duszą“. Wśród licznych podpisów znakiem krzyża na tych dokumentach, cztery są własnoręczne.

O ks. Blaszyńskim wypadnie nam szerzej się rozpisać. Tu powiemy tylko nawiasem, iż zarówno jak on był tak i zfanatyzowane przez niego apostołki naj-

silniej są o swęj ściślej rzymsko-katolickiej ortodoksji przekonane. Księża, którzy nie postępują wedle zasad s. p. ks. Blaszyńskiego, nie zachowują obyczajów religijnych przez niego zaprowadzonych a im ludu pועuczają w swoich parafjach nie pozwalają, nazywają one „wilkami w owczarni“, ostrzegając parafjan przed ich wpływem i ich nauką, która od Boga odwodzi a prowadzi do piekła... A jednak mieniąc siebie ofiarą księgo przedśladowania, uważają się one za najbardziej prawowierne i wyłącznie prawowierne. — Zwykła to cecha wszystkich sekt i herezji w pierwszej fazie ich rozwoju. Świadczy o tém historia kościoła.

O ks. Tyburcy, paulinie, powiemy tylko, iż wydał w roku 1870 (za zezwoleniem zwierzchności duchownej!) ludową broszurę o 111 stronicach zawierającą biografję ks. Blaszyńskiego, swego „przyjaciela“, a to głównie dla tych „dusz pobożnych“, które ks. Wojciech prowadził, ku pociesze serc ich udęczonej pociskami ludzi niecnych i Boga się niebojących“. Broszura ta wielce rozpowszechniona między ludem wiejskim, szczególnie na Podhalu, mówi o księdzu Blaszyńskim jako o świętym, prawi o cudach, które świętości jego dały świadectwo, i najbardziej się przyczyniła do podtrzymania sidzinizmu po śmierci księdza B. — Zdamy o niej sprawę obszerniej.

Ks. Pius Markl dominikan, jak się dowiadujemy, pociągnięty już został do odpowiedzialności przez ks. Jarzębińskiego, nowoobranego przeora zakonu, za tajemnicze jakieś stosunki z sprawcami tarnowskiego zamachu. Znalezione bowiem u jednego z bogobójców czy u samego Banasia ofiarowany na pamiątkę z podpisem tegoż księdza obrazek z mistycznymi znakami, które *Czas* z „masońskimi“ porównał. Jestto jak wiadomo gołąb opasany cierniową koroną, przygnieciony krzyżem, złany krwią — to wedle tłumaczenia *Czasu* i *Gaz. Nar.* ludzkość uciemiężona przez religję Chrystusową. Gołąb ten trzyma wydarte z korzeniami drzewo — kościół katolicki, z napisem u dołu: *Fiat!* W górze korona z dziewięcioma krzyżami, z których dwa złamane.

Na tém kończymy spis osób do inteligentnej części społeczeństwa należących a wplątanych w sprawę Banasia i sekty sidzińskiej. Czy sidzinizm z Banasiem stoi w samej rzeczy w tak ściśle związek jak donoszą korespondenci, śledztwo wkrótce okaże. Gdyby się okazało, że tak nie jest, nie zmieni to w niczem istoty rzeczy. Sidzinizm, jeżeli tak wielkiego szaleństwa dotąd nie wywołał, to wywoływał mniejsze a w dalszym rozwoju swym mógłby się i gorszych obłędów stać powodem. A Banaś? Banaś wychował się w okolicy słynącej dziesięć lat temu cudownymi miejscami, przebywał przez długi czas w Kalwarji, gdzie jego bracia są właścicielami sklepów, zajmował się ciągle czytaniem dostarczanych mu przez księży „ćwiczeń religijnych.“ Mniejsza o to zatem czy ostatecznie sidzińskie apostołki zawróciły mu głowę, czy on je do ostatecznego doprowadził szaleństwa, czy w żadnym z sobą nie stoją związku. Jeden i ten sam chorobliwy dogmatyzujący zelotyzm ultramontański wywołał obie te potworności. Jednak ich rodowód, z jednego oba mętnego płyną źródła.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Korespondencje „Kraju“.

Lwów 3 czerwca.

C. [Żydowski komitet wyborczy] odbył wczoraj nadzwyczajne posiedzenie, na którym po wyborze prezesa

w osobie dra Koliszera, zastępcy dr. Kohna i sekretarza p. Lazarusa, przystąpiono do dyskusji nad kwestją programu. Dr. Fraenkel podniósł pierwszy potrzebę ogłoszenia publicznie programu politycznego przez komitet, a to już dla tego samego, aby wyborcom chrześcijańskim okazać, iż zarzuty czynione bezustannie żydom, jakoby byli sojusznikami centralistów i nieprzyjacielami kraju i t. d. są bezasadne. Członek Buber oświadcza, iż zadaniem komitetu rozwijanie programu być nie może, on głównie wybranym został do kierowania i przeprowadzenia wyborów bezpośrednich po myśli większości obywatelstwa żydowskiego, dla tego też nie o programie, lecz raczej o środkach i drogach mówić należy, jakich komitet do osiągnięcia tego celu mieć się powinien. W kwestji tej przemawiało jeszcze kilku członków, popierając poprzedniego mówcę, a ostatecznie uchwalono nie ogłaszać żadnego programu politycznego, lecz wybrać komitet wykonawczy z dziewięciu członków, któryby na najbliższym posiedzeniu przedłożył komitetowi wyborczemu szczegółowy program akcji przedwyborczej. Następnie przystąpiono do wyboru owego komitetu wykonawczego. Wybrano dra Koliszera, dra Kohna, p. Lazarusa, kandydata Löwensteina, dr. Frieda, p. Bubera, dr. Byka, dr. Manscha i dr. Witzę. Następne posiedzenie ma się odbyć pojutrze. Słyszę, że komitet wykonawczy już zaraz po ukonstytuowaniu się uczynił pierwszy krok do porozumienia się z centralnym komitetem wyborczym, opowiadano mi przynajmniej jako rzecz pewną, iż komitet żydowski oświadczył miał gotowość do solidarnego działania przy wyborach z komitetem centralnym, pod warunkiem, jeżeli tenże pewną liczbę kandydatów żydowskich w poczet kandydatów wyborcom poleci się mających, przyjmie. W razie przyjęcia tej propozycji, łatwo przyjszyby mogło do połączenia się obu komitetów, a wtedy sprawa, która w skutek wycieczek *Gazety Narodowej* przeciw żydom, bardzo łatwo jak najszkodliwszy wiaśby mogła kierunek niezawodnie w myśl programu większości kraju rozstrzygniętą będzie.

Wiedeń 4 czerwca.

6. Podejmowanie cesarza rosyjskiego i jego orszaku, odbywa się według programu ułożonego na dworze tutejszym. Dziś była parada wojskowa na placu mustry „Schmelz“ bardzo świetna i wyszczególniona, że N. Pan osobiście dowodził zebraną armją na cześć swego dostojnego gościa.

Publicystyka tutejsza nawiązuje do tych odwiedzin koniunktury pokojowe, choć nie z taką pewnością siebie, jak podczas zjazdu trzech monarchów w Berlinie. Wewnętrzne sprawy polityczne nie stoją pozornie na porządku dziennym, jednakże z różnych stron dochodzą wiadomości, że ze strony centralistów robią się przygotowania do wyborów po wszystkich okręgach i w każdej prowincji mają urządzić centralne komitety, a w niektórych miastach osobne bióra, które mają zbierać informacje osobne co do okręgów mieszanych i takowe zasłać do komitetów odpowiedzialnych. Charakterystycznym jest w teraźniejszej agitacji wyborczej u niemieckich centralistów, iż nigdzie nie ma mowy, jak przedtem, o rozszerzeniu swobód o polepszeniu stosunków prawnych, reformie podatkowej i t. d. tylko o utwierdzeniu konstytucji jaka jest i o przeprowadzeniu takiej rady państwa, żeby tylko żywił niemiecki miał głos rozstrzygający, co naturalnie stanie się faktem, jeżeli będą mieli większość „Verfassungstreue“.

Bardzo się mylił, ktoby sądził, że „samowiedni“ centraliści a przede wszystkim Austriacy niemieckich tendencji, przyciągając do siebie zwolenników innych narodowości, by za ich pomocą mieć większość głosów w parlamencie, tych ludzi uważali za równych sobie i ich przypuszczali do jakiegokolwiek politycznego wpływu.

To się z całym systemem nie zgadza, który oparty na „hegemonji“ szczepowej, bo tylko tym sposobem utrzymać się może sztuczna większość w rządzeniu państwem, jakąśmy mieli dotąd, jeżeli się znajdzie dostateczna ilość „mameluków“ do pomocy i biernej służby centralistów.

I o cóż to chodzi np. w Galicji, jeżeli słyszymy o usiłowaniu przeprowadzenia posłów ruskich lub żydowskich do rajchsratu ze strony partji centralistycz-

no-niemieckiej i rządu centralistycznego? Bardzo wielu interesowanych wie tylko, że chodzi o wybór posła „verfassungstreue“, ale więcej nie wie i dalej nie myśli.

Rząd t. j. faktyczna władza, wolność, o której piszą i „konstytucja“ którą chwala w Wiedniu — tych rzeczy się trzymać, może wystarczy dla „naiwnych“, nie myślących o kraju i jego uprawnionych potrzebach. Ci zaś, którzy trochę myślą, muszą i mogą łatwo pojąć, że dziś tylko ta alternatywa może być: albo system centralizacji się utrzyma, co wtedy możliwe, jeżeli Niemiec koryfeusz z różnych krajów dostaną obcych „mameluków“ bezwiednych, i wtedy o „polepszeniu stosunków“ czy politycznych czy materialnych nie ma mowy; albo system ten się nie utrzyma, jeżeli ta koterja centralistyczna, która rządzi, przy wyborach w innych krajach nie otrzyma pomocy liczebnej, na którą rachuje. A wtedy w naturalnej konsekwencji musi nastąpić organizacja państwa inna, na podstawie równych praw i obowiązków, czyli w przeciwstawieniu do centralizmu na podstawie federalistycznej.

Czyli więc donoszą wiedeńskie organa z Galicji, że tam to „komitety żydowskie“, to komitety rusinów czy rady ruskiej, czy nareszcie jakiś może zmyślony komitet „verfassungstreuer Grossgrundbesitzer“ się zawiązują, to o żadnym z nich nie myślą inaczej, jak że to będzie materiał przydatny do wzmocnienia budynku centralistycznego Austrii, w którym gospodarować będą: Niemcy-centraliści dziś austriackimi się jeszcze nazywają.

Wszystkie wykręty i tłumaczenia sofistyczne, nie mogą wypaczyć prawdziwego stanu rzeczy. Nie ma pośredniej drogi: albo się jest za centralizacją, albo przeciw temu systemowi.

Co się nazywa lub z umysłu dodaje: to liberalne, to postępowe, a w przeciwstawieniu to reakcja, to ultramontanizm; to w Austrii humberg; popatrzmy na odmienne wagi i miary tylko w rzeczach materialnych tu i w Czechach (np. Zależne włościańskie), a zobaczymy co warte ogólniki.

Sprawy miejskie i powiatowe.

Posiedzenie rady miejskiej krakowskiej z dnia 5 czerwca.

Przewodzący dr. Szlachtowski, sekretarz Zawitowski — posiedzenie otwarte o godzinie 5^{3/4}.

Po odczytaniu protokołu z posiedzenia poprzedniego, zabrał głos wiceprezydent Szlachtowski wspominając o pozostawionym testamentie przez s. p. Zubowskiego, i takowy do wiadomości rady podaje. Testament opiewa następujące zapisy: Z majątku zmarłego, składającego się z kamienicy w rynku głównym tak nazwanej „pod kanarkiem“ i z funduszu 10,000 zł. umieszczonych w listach zastawnych galicyjskich przynależących 1%, jak również i z pozostawionych ruchomości, zmarły przeznacza: 50 zł. rocznie na jałmużnę, 100 zł. corocznie na straż ogniową ochotniczą, pewną nieokreśloną kwotę na podtrzymanie grobu, gdyby się tego okazała potrzeba — dalej zmarły zapisuje resztę majątku na stypendja dla uczącej się młodzieży udzielane w kwocie 150 zł. corocznie, i to młodzieży ze stanu wiejskiego lub miejskiego dla szkół niższych, a dla akademików poświęcających się tylko medycynie i filozofji. Rozdawanie stypendjów przynależy prezydentowi miasta. Gminę krakowską mianuje zmarły uniwersalnym swym spadkobiercą, zaś egzekutorem swęj woli przeznacza bibliotekarza K. Estreichera.

Po odczytaniu testamentu s. p. Zubowskiego, p. wiceprezydent przedstawiając pięknie i szlachetnie rozporządzone majątek ostatnią wolą zmarłego, proponuje, ażeby rada przez powstanie oddała część zmarłemu, co też w tej chwili uskuteczniła.

Następnie dr. Szlachtowski wnosi podanie prezydenta Dietla o udzielenie mu dwumiesięcznego urlopu dla słabości zdrowia, do czego rada jednogłośnie się przychyliła.

Następnie zabrał głos r. m. Weigel jako sprawozdawca sekcji skarbowej, i kontynuuje przerwane sprawozdanie z przeszłego posiedzenia. Radca Weigel imieniem ko-

misji stawia wniosek, ażeby szpital św. Ducha wypowiedzieć wydziałowi krajowemu i z upływem roku objąć go w posiadanie, gdyż ten gmach z powodu rozmaitych względów tak ekonomicznych jak i sanitarnych jest niezdolny do swego przeznaczenia.

Radca Rzewuski występuje przeciwko wnioskowi komisji, a to z powodu, że szpital główny dla obłąkanych w Kulparkowie nie będzie wygotowany na czasie, że dla warjatów krakowskich, których jest dość znaczna liczba, nie byłoby w takim razie zapewnionego miejsca i że nowy szpital w przeciągu roku nie mógłby stanąć, i inne pomniejsze przytoczył powody.

Radca Chrzanowski popiera wniosek komisji dla dwóch względów, że dom ten nie tylko nie mógłby już służyć za szpital dla chorych, ale nawet pobyt tam ludzi chwilowo cierpiących mógłby przyprawić o chorobę; dalej, że utrzymanie szpitala nie należy do gminy, ale do wydziału krajowego, który dbać o to powinien, że fundusz miejski jaki został wyłożony na ten plac i budynek nie przynosi żadnych dla miasta korzyści, ale nawet straty, i że ogólny szpital dla warjatów pod Lwowem, podług zawartej umowy powinienby być gotów w tym roku.

Dr. Muczkowski przedstawia trudności prawnicze co do wypowiedzenia kontraktu, utrzymując, że kontrakt najmu jest w ten sposób zrobiony, że nie będąc na czasie wypowiedzianym, niepodobna będzie przed trzema latami przyjść do posiadania szpitala, i że z tego względu popiera poprawkę p. Rzewuskiego. Wątpliwości te i twierdzenia zostały odparte przez dr. Weigla, który wykazał, że w takim tylko razie wydział krajowy mógłby oponować, gdyby gmina chciała ten gmach komu innemu wynająć, ale ponieważ gmina pragnie niezdatną rudę usunąć, a grunta z większą korzyścią dla gminy sprzedać, wątpliwość prawna zostaje przeto usunięta.

Wniosek komisji oddany pod głosowanie, został przyjęty. (D. n.)

Kronika potoczna i rozmaitości.

Kraków, 5 czerwca.

Kraków. — [W sprawie bezpośrednich wyborów do rady państwa]. — Zamieszczamy nadesłane nam z komitetu wyborczego krakowskiego ogłoszenie:

Dla przeprowadzenia wyborów do rady państwa odpowiednich godności i interesom kraju, centralny komitet wyborczy krakowski uchwalił następującą organizację wyborczą:

1. Dla wyboru posłów z większej posiadłości, będzie utworzony w każdym okręgu wyborczym komitet okręgowy. Komitety te wybierane będą przez zgromadzenie wyborców większej posiadłości, a zwołaniem tych zgromadzeń zajmie się komitet wyborczy w właściwym czasie.

2. Dla wyboru posłów miejskich będzie w każdym mieście przydzielonem ustawą wyborczą do grupy miast utworzony osobny komitet miejscowy. Miejscowe komitety miejskie wybierane będą przez zgromadzenie wyborców miejskich, zwołaniem zaś tych zgromadzeń zajmie się we właściwym czasie centralny komitet.

3. Dla wyboru posłów z gmin wiejskich, tudzież z miast i miasteczek przyłączonych ustawą wyborczą do gmin wiejskich, ustanowiony być ma w każdym powiecie politycznym, a w szczególności w siedzibie każdego powiatu politycznego osobny komitet. Do organizacji tych komitetów, która bezzwłocznie ma nastąpić, powoła komitet centralny osoby w właściwym powiecie zamieszkałe i z stosunkami miejscowymi obeznane.

Dr. Zybkiewicz, prezes komitetu.

Ochotnicza straż pożarna krakowska zamierza w niedzielę dnia 8 b. m. zrobić wycieczkę na Wolę justowską, ma się rozumieć jeżeli pogoda sprzyjać będzie. Na ten cel zamówiono już salinarną muzykę z Wieliczki. Straż wyruszy z rana po wysłuchaniu mszy św. w kościele św. Wojciecha. Po południu tańce w ogrodzie wolskim. Dla mężczyzn do stowarzyszenia nie należących wstęp do ronda będzie wolnym za okazaniem biletu, który nabyć można w sobotę na strażnicy pogotowia pożarnego przy wieży ratuszowej a w niedzielę na miejscu zabawy. Damy mają wstęp wolny. W powrocie, który nastąpi o godz. 9 wieczór, zostaną spalone na błoniach ognie sztuczne, które przygotowuje młody pyrotechnik p. Mądzykowski. Podczas wycieczki, służbę pogotowia pożarnego w mieście pełnić będzie jeden oddział straży ochotniczej i cała dotychczasowa straż ogniowa miejska. Nie wątpimy, że wycieczka jak najświetniej się uda.

Dowiadujemy się również, że to samo stowarzyszenie zamierza urządzić wycieczkę do Niepołomic, w celu zwiedzenia tamiecznego starożytnego zamku, kościoła i dębu, pod którym spał w czasie łowów król August II.

Z sądu karnego. — W piątek odbędą się w tutejszym sądzie karnym następujące ostateczne rozprawy: Wojciecha Samka i Kazimierza Cholewy o ciężkie uszkodzenie ciała, Stanisława Synowca o gwałt publiczny, Wincen- tego Starowicza o ciężkie uszkodzenie ciała, Stanisława Bogusiewicza i dwóch współników o rabunek.

Na sobotę nienaznaczono żadnych rozpraw ostatecznych.

Jak się dowiadujemy, obiega po Kazimierzu do podpisu pomiędzy mieszkańcami prośba do magistratu krakowskiego, żeby piec wapienny na Kazimierzu, który się znacznie przyczynia do uczynienia tej części miasta mniej zdrową niż inne, został usunięty.

Zabawa ludowa. — W niedzielę dnia 8 czerwca, odbędzie się w Przemysłu na górze zamkowej na dochód funduszu straży ogniowej ochotniczej, zabawa ludowa w połączeniu z loterją fantową, wystawą kwiatów i dwoma przedstawieniami amatorskimi, z których pierwsze p. t. „Pochód z pochodniami“, krotoczwila w 1 akcie przez Aurelega Urbańskiego; drugie zaś p. t. „On będzie moim“, komedia w 1 akcie przez Kazimierza Kaszewskiego, w połączeniu z obrazami z żywych osób i kwartetami męzkimi. Wieczorem wielkie oświetlenie góry zamkowej. W razie niepogody odbędzie się zabawa w czwartek dnia 12 b. m.

Wojciech hr. Dzieduszycki, autor „Powieści Wschodu i Zachodu“ oraz „Bohdana Chmielnickiego“, połączył się w d. 1 czerwca b. r. we Lwowie związkami małżeńskim z pan- ną Seweryną hr. Dzieduszycką.

Wydawnictwo *Kurjera Stanisławowskiego* wstrzymane zostało na kilka dni, z powodu, że prokuratorja uznała pismo to za polityczne. W miejsce tedy *Kurjera*, skoro tylko pozwolenie udzielone zostanie i drukarnia stanisławowska przysposobi się do drukowania, wychodzić będzie *Goniec Stanisławowski*.

Otrzymujemy następującą odezwę:

Rodacy! Pomimo przeszkód stawianych przez nienawistne narodowości naszej ży- wioły, stowarzyszenie czytelni polskiej w Białej zawiązało się i na podstawie reskryptu wys. c. k. namiestnictwa z d. 31go stycznia r. b. do l. 3637 weszło w życie. Wprawdzie liczy ono dotąd nie zbyt wielu członków, ale jest nadzieja, iż zastęp nasz powiększy się i przeświadczony o potrzebie bronienia tej wysuniętej placówki, na raz zajętem stanowisku wytrwa. Wszakże ażeby garstka naszych, mająca do czynienia z silną falangą niemiecką opartą o Bielsk, skutecznie opierać się mogła, trzeba jej pokazać, iż kraj gotów jest wspierać ją i zasilać środkami obrony. Podczas gdy inne miasta galicyjskie w najgłębszym spokoju rozwijać się mogą w duchu właściwym i ani marzą o zaciętych walce, którą tutaj na każdym kroku staczać trzeba, Biała uważana już za straconą pikietę narodową, ogołoconą z książek, czasopism i szkół polskich, zasługuje na poparcie zacnych obywateli w okolicy i kraju, a to bądź przystąpieniem do stowarzyszenia jako członkowie wspierający, bądź zasilaniem czytelni książkami, broszurami, wypracowaniem odczytów popularnych i t. p. Wydział stowarzyszenia czując tę potrzebę odwołuje się więc do patriotyzmu ludzi dobrej woli, do panów autorów, księgarzy, profesorów, dziennikarzy i księży, licząc na to, że odezwa jego znajdzie odgłos w szlachetnych pierśiach i nie pozostanie bez skutku. — Wszelkie ogłoszenia i przesyłki przyjmuj- je kasjer stow. p. Kazimierz Buski.

Biała w maju 1873. — W imieniu wydziału: F. Wyspiański, zastępca prezesa; Walerjan Döning, sekretarz.

Cesarz oddał księciu Czarnogórkowskiemu do użytku parowiec wojenny do podróży z Tryestu do Kotaru. Według umowy między hr. Andrassym a ks. Czarnogórkim, ten ostatni będzie trzymał ajenta dyplomatycznego w Zadarze.

Cesarz rosyjski mianował arcyks. Ludwika Wiktora, właścicielem jednego pułku piechoty.

Carewicz w licznym towarzystwie arcyksiążąt i rozmaitych innych książąt, zwiedził we wtorek wystawę; cesarz z powodu chwilowej słabości pozostał w domu. Dziwna rzecz, że gdzie tylko pokazał się carewicz, tam publiczność trzymano w pewnym oddaleniu. Mnóstwo agentów policyjnych zajmowało park pałac wystawy. Co to wszystko znaczy?

Minister handlu zniżył, począwszy od dnia 9 b. m. oprócz niedziel i świąt, także w każdy

poniedziałek i czwartek cenę wejścia na wystawę powszechną z 1 zła. na 50 cent., przez czerwiec.

Podczas Zielonych świątek liczba zwiedzających wystawę wiedeńską przenosiła 88,000 osób, między którymi było 70,000 okolicznych wieśniaków. Jestto dotychczas największa cyfra zwiedzających od chwili otwarcia wystawy. Tegoż dnia także zauważano i stwierdzono, że dużo osób uczęszcza na wystawę za biletami wydawanymi na inne osoby na ich własne nazwiska. Kilku takich amatorów powodujących się zbytnią oszczędnością, policja zmuszona była pozbawić chęci oglądania wystawy przez dwa dni, a to zamykając ich i utrzymując nie bardzo wygodnie, kosztem państwa.

Z powodu gwałtownej ulewy przerwana została komunikacja na kolei koszycko-bogumińskiej, między stacjami Czacza a Neustadt.

Wielki klucz Rządowy w Wielkopolsce pod Piłą, własność rodziny Grabowskich, zostanie d. 13 b. m. w drodze koniecznej subhasty sprzedany. Spodziewać się należy, że nie przejdzie w ręce niemieckie.

Przed paru dniami donosiliśmy o wskazówkach podanych przez Kur. Codz. w Warszawie, jakoby zaginiona Anna Boeckler znajdowała się w zakładzie oftalmicznym w Warszawie. Dziś zaś telegram p. M. Boeckler przesłany do dziennika Germania oznajmia, że ciało Anny Boeckler zostało znalezione, i że spodziewać się należy, że morderstwo na dziecku zostało popełnione.

Bielany pod Warszawą zwiedziło w drugi dzień Świąt Zielonych 42,000 osób.

Kucharzewski, znany i bardzo uzdolniony rzeźbiarz, otrzymał na wystawie sztuk pięknych w Petersburgu medal za posąg marmurowy, wyobrażający młodą Rzymiankę z palmą w ręku. Posąg ten wysłany został do Wiednia, gdzie zajmie miejsce na wystawie powszechniej.

Wystawa w Warszawie. — Podczas przyszłorocznej jesieni urządzone być ma w Warszawie wystawa płodów rolniczych, w której oprócz wystawców z Rosji, będą mogli wziąć udział i zagraniczni wystawcy.

Dwie nowe fabryki czekolady w Warszawie a mianowicie fabryka czekolady przy ulicy Zatyłki i browar przy ulicy Waliców i Ceglaniej.

† Ratazzi, b. minister włoski, umarł dzisiaj o godz. 9 1/2 rano w Frosinone.

Biblioteki klasztorne w Rzymie. — Po długich wiadomościach szczegółowych, zebranych przez dziennik Riforma o licznych bibliotekach przechowywanych w klasztorach rzymskich, znajduje się w klasztorze Dominikanów Minerwa 200,000 tomów i przeszło 30,000 szacownych rękopismów; w klasztorze św. Augustyna 150,000 tomów i 2945 rękopismów; w innych większych bibliotekach znajduje się 293,000 książek, a nawet do 400,000. Jeżeli

podamy ilość, jakie zawierają inne mniejsze biblioteki, w takim razie ogół książek znajdujących się w klasztorach rzymskich stanowi skarb 700—800,000 tomów i 37,945 rękopismów.

Poświęcenie się dla nauki. — P. Decroix członek towarzystwa aklimatyzacyjnego w Paryżu dowiódł nieszkodliwości w jedzeniu mięsa pochodzącego z konia czy to nosatego czy parszywego. Doświadczenie robił śmiało na sobie samym. Jadł najprzód gotowane mięso z koni nosatych i parszywych; następnie chciał się dowiedzieć czy amatorzy nawpół surowych bifsztyków nie są narażeni na jaką chorobę. Połknął w tym celu dwanaście kawałków surowego mięsa, pochodzącego z konia nosatego, lecz nie doznał żadnej z tego powodu niedyspozycji.

Nie dosyć na tem. P. Decroix chciał sprawdzić czy mięso z wołów, baranów i cieląt skonfiskowane przez inspektorów jatek, rzeczywiście było niezdrowe. Przez sześć miesięcy jadł mięso skonfiskowane, którem karmiono zwierzęta z menażerii w ogrodzie botanicznym; nie znalazł w nim smaku odmiennego od zwykłego jatkowego mięsa. Tak więc, konkluduje p. Decroix; po dziesięcioletnim osobistym doświadczeniu twierdzi stanowczo, że bez najmniejszego niebezpieczeństwa, można spożywać mięso gotowane, nie zepsute, z konia, wołu lub barana, padłych na jakąkolwiek bądź chorobę: nosacizną, karbunkul (?), księgosusz, suchoty i t. p.

Pomimo tak stanowczego twierdzenia p. Decroix, dalsze dopiero w tym kierunku doświadczenia mogą nam całkowicie wyjaśnić ciemną tę sprawę.

Nowy sposób bicia wołów. — W celu oszczędzenia zwierzęciu cierpień przy zabijaniu większych sztuk bydła, p. Bruneau, prezes komisji w ogólnej rzeźalni w La Villette, wynalazł przyrząd, który znosi wszystkie niedogodności dotychczasowego systemu. Przyrząd składa się ze skórzanego kaptura przymocowanego za pomocą rzemieni i przyłożonego na oczach zwierzęcia. W środku tego kaptura i w odpowiedniej wysokości wszyta jest w skórę blaszka żelazna, która doskonale przylega do czoła zwierzęcia. Blaszka ma w środku przebitą dziurę; przez tę dziurę można wbić gruby gwóźdź. Jak tylko ofiara przyprowadzona zostanie do rzeźalni, kładzie się jej na oczy kaptur; wsuwa się w dziurę gwóźdź i jednym uderzeniem młota wbija się go na pięć do sześciu centymetrów aż do móżdżku wołu. Śmierć następuje natychmiast. Krew upuszcza się zaraz potem. Operacja cała odbywa się na pewno i bez wielkiego wysilenia; w kilka sekund wszystko skończone; piętnastoletni rzeźniczek może bez niebezpieczeństwa ubić najcięższego wołu od jednego uderzenia. Męczarnie ofiary skracają się, mięśnie, ścięgna mózgu, szczęki, łeb cały pozostają nienaruszone.

Kościół pływający. — W zeszłym miesiącu spuszczone na wodę w New Haven w Ameryce, żelazny kościół zbudowany w warsztatach pp. Reydela et Comp. Nadzwyczaj ciekawą jest budowa tego nowego rodzaju okrętu. Dno ma on zupełnie płaskie, tył kwadratowy, przód zaś jak zwykle śpiczasto zakończony. Całkowita jego długość wynosi 23 metrów, 70 cent., szerokość 7 metrów. W środku sali kościelnej umieszczony jest aksamitny pulpit księdza. Wysokość sali jest 5 metrów, 20 cent., a w środku dachu są trzy okna w kształcie kopuły, oświetlające tę świątynię. Jest miejsce na ławki, krzesła, ołtarz, które się później ustawia, mała zakrystja i przedsionek. Nie wiadomo na pewno jakie jest przeznaczenie tego pływającego kościoła mogącego pomieścić od 6 do 700 osób. Zapewniają, że to jest kościół katolickiej propagandy.

Teatr amatorski. — W piątek dnia 6 b. m. odegrają w teatrze amatorowie 4-ty akt opery Verdi'ego: „Il Trovatore“ i operetkę 1-aktową Suppe'go: „Piękna Galatea.“ Dochód przeznaczony w połowie na krakowskie tow. dobroczynności, w połowie na rzecz fundacji imienia Franciszka Józefa dla wdów i sierot.

Spostrzeżenia meteorologiczne. — Dnia 2 czerwca pogoda, termometr od 8.0 doszedł do 17.2 R. Dnia 3 również pogoda, termometr od 8.6 doszedł do 22.2 R. Barometr opada; rano o 6 dnia 5 stan jego był 329.13, termometru 11.8 R. Wiatr północno-wschodni.

HOTEL SASKI. Przyjechali: Jan br. Eder z familją ob. z Wiednia; Ferd. Magnuski wł. d., Roman Cichowski z synem ob., Marja Dutreppi z siostrą ob., z Kongresówki; Jan Wrzosek ob. z Miechowa; Juljus Hochberger urz., Albert Birner kupiec, z Poznania; Fran. Tomek c. k. nadradca budowniczy, Konst. hr. Przeździecki wł. d., ze Lwowa; Stan. hr. Dzieduszycki z familją wł. d. z Gwoźdźca.

Wiadomości urzędowe.

Wyciąg z dziennika urzędowego Gazety Lwowskiej z dnia 3 czerwca.

Edykta. Lwowski sąd kraj. zawiadamia Leę Bodek, że pozw A. Bendla o wykreślenie prenotacji kwoty 612 zł. pol. z realności l. 175 3/4 doręczono dr. Schaffowi. — Krakowski sąd kraj. zawiadamia Alfreda Bogusza o nakazie zapłaty 10,000 franków na rzecz Józ. Miniewskiego; kurator dr. Wilkosz.

Licytacje. W sądzie obw. w Tarnowie 24 czerwca, 22 lipca i 19 sierpnia realność l. 16 tamże. — W sądzie pow. w Mielnicy 15 lipca, 12 sierpnia i 9 września gospodarstwo l. 15 w Trubczynie. — W sądzie pow. w Gródku 10 lipca realność l. 80 w Bartatowie. — W sądzie pow. w Jaworowie 7 i 14 lipca i 11 sierpnia realność l. 40 w Czernilawie. — W są-

dzie pow. w Buczaczu 26 czerwca i 17 lipca realność l. 61 w Koźmierzynie. — W starostwie tarnobrzeskim 26 czerwca celem wykonania budowy 2 tam z faszyn dla regulacji Wisły pod Przekupem i Dmytrowem.

Gospodarstwo przemysł i handel.

Do komisji sędziów dla czasowej wystawy zwierząt na wystawie wiedeńskiej, powołani zostali z Galicji: pp. Dombrowski, Ostaszewski, Romaszkan Jakób, hr. Wodzicki Kazimierz.

Ajencja banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Oświęcimie:

Oświęcim, 4 czerwca. — Na dzisiejszy targ dostawiono wołów sztuk 900, płacono centnar mięsa loco Wiedeń 34—35.50 zła. Wieprzów z Podwołoczysk nadeszło 300 sztuk i te sprzedano para od 65—120 zła.

Ostatnie wiadomości.

Dzisiejsza Nowa Presse pisze: „Obecność Gorczakowa we Wiedniu daje naturalnie powód podobnie jak niedawno pobyt trzech cesarzy w Berlinie, do najrozmaitszych kombinacji politycznych. — Opowiadają o konferencjach odbytych między hr. Andrassym i Gorczakowem przy współudziale generała Schweinitza. Konferencje te miałyby mieć za przedmiot jak podają — kwestję wschodnią.

Analogicznie do zjazdu berlińskiego nie spisuje się podobno nic „czarno na białym“ ale rokowania te mają mieć na celu wyzwolenie państw podwładnych Porcie z pod jej panowania. Austria miałyby wyrzec się dotychczasowej swój polityki na wschodzie, nacechowanej niedawno jeszcze notami do Bukaresztu i Belgradu. „Wszystkie te wiadomości powiada Nowa Presse są fałszywe i polegają na fałszywych przypuszczeniach, jakoby dobre przyjęcie księcia czarnogórskiego i pobyt serbskiego ministra Ristica w związku były z tym zwrotem polityki Austrii na wschodzie. Wszystko to są fałsze. — Ristic konferował z Andrassym w sprawach kolejowych — a księcia czarnogórskiego dawna etykieta kazała tak przyjmować, jak go przyjmowano.“

Następnie wykazuje „Nowa Presse“, że polityka Austrii na Wschodzie nie może być inną jak dotychczas i że Austria „paktując z Rosją pchnęłaby Turcję pod protektorat Rosji“. O taką zaś błędną politykę największy wróg hr. Andrassego nie może go podejrzywać.

Nie wątpimy, że całe to dementi w „Nowej Presse“ pochodzi ze źródła urzędowego i dlatego uwagi godnym jest, że nie zaprzecza ono politycznych układów w ogóle między Andrassym, Gorczakowem i Schweinitzem — ale zaprzecza tylko, jakoby układy miały na celu zmianę polityki Austrii — na Wschodzie.

Telegramy „Kraju“

Wiedeń 6 czerwca. Bank narodowy uchwalił, aby na złoto i srebro wydawać banknoty bez procentu. — Car zwiedził wczoraj w południe wystawę.

Paryż 5 czerwca. Książę Napoleon przybył tu dzisiaj.

Kursa. — Wiedeń 5 czerwca godz. — 4 0/0 zjednocz. dług państwa banku 68.— — Zjedn. oblig. państwa w srebrze 72.40.— Losy z 1860 r. 100.— — Akcje banku 959.— — Akcje kredytowe 279.50.— Londyn 110.25.— Srebro 110.25.— — Dukat —.— — Lombardy 184.— — Losy z 1864 r. —.— — Akcje franko-austr. 112.— — Napoleony 8.82.— — Akcje kolei Karola Ludwika 218.— — Akcje kolei lwow. czern. —.— — Akcje kolei półn. wschodniej 125.— — Akcje banku związkow. 94.— — Oblig. indemn. gal. 75.— — Akcje banku wied. dla obrotu 159.— — Akcje anglo-banku 209.— — Akcje kolei rzad. 327.— — Kolei siedmiogrodz. —.— — Kolei Rudolfa 160.— — Tramway 278.— — Banku budowy 157.— — Akcje kolei wschodniej —.— — Akcje banku anglo-węg. 75.— — Akcje kolei zjedn. 160.— — Losy tureckie —.— — Losy premj. węg. 90.— — Akcje kolei bogumińskiej 163.— — Akcje kolei ces. Elżbiety 229.— — Akcje kolei półn. zachodn. 209.— — Akcje franco-hungaria 46.— — Ogólny bank austr. 170.— — Akcje nowego wiedeńskiego tow. Tramway —.—

Uspობienie giełdy: stałe.

Wydawca i redaktor odpowiedzialny: Stanisław Gralichowski.

Kurs papierów i pieniędzy.

Table with multiple columns showing exchange rates for various locations like Krakow, Wieden, and Warszawa, listing different types of bonds and currencies.

C. k. uprzyw. kolej galicyj. Karola Ludwika.

OBWIESZCZENIE.

Z dniem 1 czerwca r. b. aż do dalszego ogłoszenia znosi się dla transportu zboża, owoców strączkowych, nasion olejnych, mąki i wyrobów mącznych w naszej taryfie specjalnej Nr. 5 zawarte ograniczenie:

„do i za Kraków“

a natomiast używaną będzie z dniem powyższym ta taryfa specjalna przy wyż wymienionych artykułach przy nadaniu najmniej 100 cet. cłowych za jednym listem frachtowym przy odległości nad 45 mil na naszej przestrzeni bez względu na kierunek i miejsce przeznaczenia.

Lwów w maju 1873.

(4371 3-3).

Dyrekcya ruchu.

Mieszkanie

na Rybakach za przewozem naprzeciw zamku jest każdego czasu do wynajęcia, a mianowicie: 3 pokoje, kuchnia, stajnia, piwnica, strych i ogród. Bliższa wiadomość na miejscu u właściciela pana Seymana. (4389 1-3).

Dwa pokoje

kawalerskie łączne bez kuchni i trzeci pokój osobny są do najęcia od 1go Lipca b. r. Wiadomość przy Małym Rynku w domu p. Watorskiego Nr. 424 w mieszkaniu Wgo Gostomskiego na II. piętrze między godziną 12 a 3 po południu.

Oprócz tego będą także do wynajęcia od 1go Lipca na dwa miesiące 3 pokoje umeblowane z kuchnią. (4388 1-3).

I Secco - Terno

wygrałem w Linciu w skutek kombinacji gry p. astronomia E. Lehmana w Berlinie, Frankfurter Allee. — Te wyborne kombinacje, które kosztują tylko 2 fl. w. a., mogą najgorzej zalecić każdemu grającemu w loteryje; dlatego udać się tylko z zaufaniem do pomienionego pana.

Gorycya 27 maja 1873 roku.
(4368 2-4). A. Gschaidler.

Zaproszenie do spróbowania
szczęścia!
300,000 M. Ct.

w szczęśliwym wypadku jako największą wygraną podaje najnowsze wielkie losowanie pieniężne, dozwolone i poręczone przez wysoką władzę wolnego miasta Hamburga.

To losowanie pieniężne w ten sposób jest urządzone, iż w krótkim przeciągu czasu (w 7 oddziałach) wyciągniętych zostanie z pewnością 43,800 wygranych, między którymi znajdują się główne wygrane w danym razie M. Ct. 300,000; szczegółowo 200,000, 100,000; 75,000; 50,000; 40,000; 2 po 30,000; 1 na 25,000; 3 po 20,000; 3 po 15,000; 6 po 12,000; 13 po 10,000; 11 po 8,000; 12 po 6,000; 32 po 5,000; 65 po 3,000; 204 po 2,000; 412 po 1,000; 412 po 500; 472 po 200; 19,800 po 110 i t. d.

Już 18 i 19 Czerwca 1873 r. odbędzie się najbliższe pierwsze wylosowanie wygranych tego przez rząd poręczonego losowania kapitałów, jak to z urzędu postanowiono, — kosztuje zaś

1 cały los oryginalny tylko zhr. 3 1/2
1 półlosa „ 1 3/4
1 ćwiartka „ 1

którotę losy, zupełnie według upodobania, za nadesłaniem odpowiedniej kwoty przez podpisany Dom bankowy sprowadzone być mogą.

Mój obecnie od 21 lat istniejący kantor ma nadzwyczajne szczęście, gdyż oprócz wielu innych znacznych głównych wygranych wypłaćm w tutejszych stronach niedawno według rządowych dowodów

1 wygraną na 152,000 M. Ct. i
1 „ 152,500 „

dlatego też słusznie mogę zaprosić do ogólnego i szczęśliwego uczestniczenia.

Wykonując zamówienia dołączam potrzebne urzędowe wykazy bezpłatnie a po uskutecznieniu ciągnięcia otrzyma każdy z moich interesantów natychmiast i bez wezwania urzędowe wykazy wygranych, z czego wynik jest uwidoczniiony. Wypłata wygranej odbywa się punktualnie za poręczeniem rządu.

Powieważ przewidzieć można, iż współudział w tém na bardzo rzetelnym podstawie opartem losowaniu będzie bardzo liczny — przeto uprasza się z powodu bliższego losowania łaskawe zamówienia jaknajwcześniej wprost nadsyłać do domu bankowego znanego pod firmą

J. Dammann
w Hamburgu.

(4360 5-9).

Lekarz zębów i dentysta

magister Adolf Lehrer z Wiednia
ma zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, że wyrabia bardzo piękne sztuczne

zęby i całe szczęki

tak z wulkanitu, jako też ze złota, które bez bólu osadza. Podróźni mogą otrzymać całą szczękę w przeciągu 36 godzin. Każdy ból zębów zostanie bez wyrwania zęba uśmierzonym: tudzież plombuje za poręczeniem, tak złotem, jako też i inną masą wypełniająca. Godziny przyjęcia od 9 z rana do 5 po południu. Mieszka w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 94 na I. piętrze naprzeciw handlu pana Karczmarskiego. (4386 2-10).

Od wielu lat w najwyższych i najdalszych warstwach znany i ulubiony

Proszek dla Dam

z apteki „pod złotym jeleniem“, na Kohlmarkt Nr. 11 udziela natychmiast skórze białości, gładkości i delikatności, nawet bynajmniej nie będąc szkodliwa. Cena pudełka proszku różowego lub białego 50 kr.

Prawdziwy ma tylko jedynie w głównym i rozsyłkowym składzie, w aptece „pod złotym jeleniem“ Kohlmarkt L. 11 W. Twerdy w Wiedniu. (4278 7-20).

Fabryczny skład

Billiger als überall.

Chronów od słońca i deszczu.

Pomimo podwyższonej zapłaty robotników i ceny materij mogą przecież przez wielkie wczesne zakupno podawać tak niskie ceny jak przeszłego roku.

Wiosenne chrony.

1 sztuka z materijcentów 50
1 „ z najlepszej jedwabnej materij różnych kolorów ...zhr. 1.20, 1.50
1 „ takie same z jedw. pod. zhr. 1.80, 2.30
1 „ najpiękniejsze, z garniowaniem lub bez niego zhr. 2.70, 3.20, 3.80

Wielkie chrony od słońca.

1 szt. z materijcent. 80, 90
1 „ największezhr. 1.10, 1.20
1 „ z angielsk. bawełnianego atlasu, bardzo modnezhr. 1

1 „ takie same podszytezhr. 1.40
1 „ alpakowe, niezniszczona angielska materjazhr. 1.50

1 „ największe podszytezhr. 1.80
1 „ z najlep. lądnu. jedwab. materij we wszelkich modnych barwach podług wielkościzhr. 2, 2.50, 2.80

1 „ takie same podszytezhr. 2.90, 3.40 3.80, 4.20.

1 „ w najlep. gatunkach z garnir. lub bez niegozhr. 4.50, 5, 5.50

Damskie chrony dla chodzących w górzystych stronach

największy gatunek, z modn. wysok. laskami.
1 szt. z materij alpakowejzhr. 1.80, 2

1 „ z materij alpakowej bogato garniowanezhr. 2.40, 2.80

1 „ z atlasu wełn., bardzo pięknie, bogato garniowanezhr. 2, 2.50

Największa elegancja!!

Rotundowe chrony z najlepszej materij jedwabnej lub atlasu na rok 1873.

1 szt. ozdobne na wiosnęzhr. 3.50, 4
„ wielkiezhr. 5.50, 6
1 „ z modną laską dla chodzących w górzystych okolicachzhr. 6, 6.50

Hurtowni kupcy otrzymują rabat.

Fabryczny skład ma

(4272 7-28)

A. Friedmann, Wiedeń, Praterstrasse Nr. 26.

ADWOKAT

Dr. Zygmunt Blatteis

otworzył biuro swoje w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod l. 87/227 Gm. II na I piętrze.
(4370 4 6).

Ważne jako podarunek dla przystępujących do bierzmowania.

Obfity i od wielu lat wzięty

Skład Zegarków

M. HERZA

zegarmistrza w Wiedniu, Stephansplatz, 6, Aussenseite des Zwettlhofes, poleca wielki wybór wszelkich gatunków dobrze regulowanych zegarków z roczną gwarancją według cennika.

Zegarek nieregulowany o 2 zhr. taniiej.

Genewskie zegarki kieszonekowe.

Srebrny cylinder z 4 rubinami..... 10—13 fl.
„ „ z obwódką złotą i spręż. 13—15 „
„ „ damski 13—18 „
„ „ z podwójną kopertą... 16—17 „
„ „ z kryształ. szkłem 14—17 „
„ anker z 15 rubinami 16—19 „
„ „ z srebr. kop. wewnątrz 20—23 „
„ „ z podwójną kopertą... 18—23 „
„ „ „ lepszy 24—28 „
„ „ z kryształ. szkłem 18—25 „
„ zegarek z podwójn. kop. dla wojsk. 29—30 „
„ Cylinder remontoar 22—26 „
„ Anker remont. nakręc. z boku... 28—35 „
„ „ z podwójną kopertą... 36—40 „
„ „ z krysz. szkłem..... 30—36 „
„ anker armée-remontoirs 38—45 „
„ Złoty damski zegarek z 4 i 8 rubinami 25—30 „
„ emalowany 30—36 „
„ ze złotą kopertą wewn. 35—40 „
„ emalowy z brylantami 40—48 „
„ z kryształ. szkłem..... 32—45 „
„ z podw. kopertą 8 rubin... 40—48 „
„ emal. z brylantami 50—65 „
„ anker z 15 rubinami 38—44 „
„ bardzo elegancki 45—60 „
„ z podwójną kopertą 55—65 „
„ „ bardzo elegancki 65, 70, 80, 90, 100—120 „
„ anker z kryształ. szkłem 45—75 „
„ damskie zegarki ankerowe..... 40—48 „
„ „ anker z krysz. szkłem... 45—60 „
„ „ z podwójną kopertą 50—60 „
„ remontoirs 70, 80, 90—100 „
„ z podw. kop... 100, 110, 120—150 „
„ Remontoir dla myśliw. i dla rzemieślników w pakwonowym okuciu lub ze złotą talmi kopertą 13—17 „
„ Srebrne łańcuszki po fl. 2.50, 3, 4, 5, 6, 7, 10—12 „
„ Złote łańcuszki po fl. 18, 20, 25, 30, 35, 40, 50, 60, 70, 80, 90—100 „
„ Budziki z godzinami 7 „
„ „ same zapalające świece 9 „
„ z narządem do wystrzału i zapalania świecy..... 14 „
„ Paryżskie budziki w eleganckich osłon. brązowych..... 12, 13—14 „
„ Przenośne zegary dla kontrolowania strażników. na 6 stacyj, werk ankrowy w rubinach, najlepszy w świecie wyrob 40—48 „
„ Takie same przenośne na jedną stację 28— „
„ Francuskie zegary brązowe eleganckiej formy, 18, 20, 22, 25, 30 zhr.
„ Francuskie zegary salonowe 28, 30, 40, 50, 60, 70 do 100 zhr.

Penultowe zegary własnej fabryki z 2-letniem poręczeniem.

Codziennie do nakręcania 11, 12, 13 zhr.
Co 3 dni 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25 zhr.
Bijący pół i całe godziny 32, 35, 38 zhr.

Bijący kwadrans i godziny 50, 55, 60, 65 zhr.
Regulator miesięczny 30, 32, 35, 40 zhr.
Za opakowanie penultowego zegara fl. 1.50—2 fl.

Reparacje uskutecznia się najstaranniej.

Zamówienia z prowincji za zaliczką pocztowa lub za poprzedniem przesłaniem należytości, uskutecznia się punktualnie. Przedmioty niepodobające się, ponatychmiastowem odesłaniu, wymienią się. Zegarki przyjmuje się w zamian.

Na żądanie, za poprzedniem nadaniem gotówki lub za przekazem pocztowym wysyła się zegarki i łańcuszki do wyboru.

Do łaskawego uwzględnienia.

Wszystkie moje zegarki są najlepszego gatunku, i dla tego słyną w świecie dla nadzwyczajnej taniości i trwałości. 3838(46-50)

Pewien doktor medycyny i chirurgii, magister położnictwa, emer. sekundariusz c. k. powszechnego szpitalu w Wiedniu

Stadt, Werderthorgasse, 7, II. Stock, leczy

POMAZANIA

i wszystkie niedobrowolne wpływy nasienia jak również przez nie lub inne chorobliwe warunki spowodowaną

impotencyę radykalnie, przedko, według ściśle umiętnych zasad na podstawie licznych doświadczeń w szpitalach i to za pomocą środka prostego, który nie sprawia bólu.

Ordynacya od 11—2 i od 5—8 wieczór. Także listownie po polsku, ponieważ każdy pacjent może ten środek sam zastosować. 4105(-?) II